

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/166/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517217210
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricia Skotnická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1517217210.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patricie Skotnickej a členov JUDr. Romana Bolebrucha a JUDr. Miroslavy Saxovej v spore žalobcu: X. G., F. X, B., proti žalovaným: X. V. - L. Q.Ď., Q..J..H., D.: XX XXX XXX, K. Q. XX, A., zastúpeného P. F. A., Q..J..H., D.: XX XXX XXX, O. XX, K., X. Q. V. B. F. X-X, XXX XX B., D.: XX XXX XXX, F. X-X, B., zastúpeného R. E., T. A., Q..J..H., D.: XX XXX XXX, F. X, B., X. P. P. Š., O. XX, K., o neplatnosť dražby, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 18.05.2022, č.k. 49C/63/2017-1114, a proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20.02.2019, č.k. 49C/63/2017-381, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým zamietol žalobu a v súvisiacich výrokoch o náhrade trov konania potvrdzuje.

Odvolanie žalobcu proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie odmieta.

Žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade priznáva proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovanému v 3. rade nepriznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu (výrok I.), žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (výrok II.), žalovanému v 3. rade nepriznal náhradu trov konania voči žalobcovi (výrok III.) a zamietol návrhy žalobcu na prerušenie konania (výrok IV.).

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 24.11.2017, doplnenou dňa 05.12.2017 domáhal proti žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade určenia neplatnosti dražby bytu po D. X. G., zomrelému dňa XX.XX.XXXX (ďalej aj ako „poručiteľ“), v dome na F. X V. B. a žiadal i nariadiť neodkladné opatrenie. Žalobca dôvodil, že je účastníkom dedičského konania po poručiťovi, vedeného počnúc od 06.04.2014 na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 1D/237/2014, ktorého predmetom je i byt po poručiťovi, nachádzajúci sa v dome na ulici F. X V. B. - X., ktorého dražbu, mal organizovať na základe návrhu žalovaného v 2. rade žalovaný v 1. rade; obaja žalovaní pritom podľa neho vedeli o prebiehajúcim dedičskom konaní, pričom mali snahu byť scudzíť predtým ako k nemu nadobudnú vlastnícke právo dedičia, príp. jeden z nich. Žalovaný v 2. rade mu ako potenciálnemu budúcemu vlastníkovi bytu nikdy nezaslal žiadne faktúry, ani oznámenie o začatí výkonu záložného práva, ktoré mu nezaslal ani žalovaný v 1. rade; ten pritom zasielal všetky písomnosti do vlastných rúk už viac ako 3 roky mŕtvemu poručiťovi. Žalobca ako dôvod neplatnosti dražby uviedol rozsiahly výklad ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len

„zákon č. 182/1993 Z.z.“), § 151f ods. 2 a § 460 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), majú za to, že záložné právo na byt, ku ktorému nadobudne dedič vlastnícke právo až v budúcnosti právoplatným uznesením o dedičstve a jeho následným vkladom do katastra nehnuteľností, vznikne až splnením týchto podmienok. Na uvedenom základe podľa neho boli porušené ustanovenia zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „zákon č. 527/2002 Z.z.“), keď žiadnemu z dedičov neboli doručené písomnosti podľa § 10 ods. 1, § 12 ods. 4, § 17 ods. 5 citovaného zákona. Žalobca nesúhlasil s hodnotou bytu v oznámení o dražbe, poznamenajúc, že mu nebol doručený ani znalecký posudok. Okrajovo tiež uviedol, že nemal vedomosť o výške dlhu viaznucom na byte, tento preto nemohol uhradiť, navyše ani nebol jeho vlastníkom a možno ani nikdy nebude.

3. Žalobca podaním zo dňa 11.01.2018 rozšíril žalobu a podaním zo dňa 03.01.2019 upravil žalobný nárok, o ktorom konajúci súd rozhodol uznesením zo dňa 03.04.2019, č.k. 49C/63/2017-422, tak, že pripustil zmenu žalobného petitu; podľa neho žalobca žiadal určiť, že dobrovoľná dražba nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, okres Bratislava V, obec B. - X., katastrálne územie X., a to bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu postaveného na pozemkoch evidovaných ako parcely registra „C.“ s parcelným č. XXX, o výmere 373 m², druh pozemku zastavená plocha a nádvorie a s parcelným č. XXX, o výmere 376 m², druh pozemku zastavená plocha a nádvorie, súpisné č. XXXX, F. R. V. B., vchod F. X a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach domu a spoločných zariadeniach domu viažucemu sa k vlastníctvu uvedeného bytu o veľkosti 881/100000 (ďalej len „byt“), ktorá sa konala dňa 18.12.2017, organizovaná žalovaným v 1. rade ako dražobníkom na návrh žalovaného v 2. rade ako navrhovateľa dražby a v ktorej mal nadobudnúť vlastnícke právo k bytu žalovaný v 3. rade ako vydražiteľ, je neplatná. Konajúci súd uznesením zo dňa 06.02.2019, č.k. 49C/63/2017-359, pripustil vstup žalovaného v 3. rade do konania, pričom zamietol návrh žalobcu na spojenie vecí.

4. Žalovaný v 1. rade so žalobou nesúhlasil a žiada ju v celom rozsahu zamietnuť primárne z dôvodu jej predčasnosti, nakoľko dobrovoľná dražba bytu sa uskutočnila dňa 18.12.2017, t.j. až po podaní žaloby dňa 24.11.2017. Podľa neho zákonné záložné právo k bytu v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z. nezaniklo okamihom smrti poručiťľa. Žalovaný v 1. rade nemal vedomosť o prebiehajúcom dedičskom konaní, a teda ani o okruhu dedičov, v tomto smere mu žalobca nezaslal žiadnu úradnú listinu alebo potvrdenie, ktorým by ho hodnoverným spôsobom informoval o zmene vlastníckych práv k predmetu dražby. Žalovaný v 1. rade namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu tvrdiac, že popri ňom mal v konaní vystupovať i jeho brat, nakoľko v ich prípade išlo o nerozlučné spoločenstvo v zmysle § 77 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Pokiaľ išlo o hodnotu bytu, tá bola stanovená sumou 83.700 eur podľa znaleckého posudku č. 204/2017 zo dňa 24.10.2017, znalcom v odbore Stavebníctvo, odvetvie oceňovanie nehnuteľností D. L. L., čo napokon vyplývalo i z oznámenia o výsledku dobrovoľnej dražby publikovaného v Obchodnom vestníku. Dobrovoľná dražba pritom súvisela s pohľadávkou v sume 3.330,40 eura, zabezpečenou zákonným záložným právom, čím bol dodržaný limit v zmysle § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z.z.

5. Žalovaný v 2. rade popierajúc skutkové tvrdenia žalobcu žiadal jeho žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Dôvodil jej predčasnosťou, keďže dobrovoľná dražba bytu sa uskutočnila necelý mesiac po podaní žaloby na súd, pričom žalobca v nej ani neoznačil všetky dotknuté subjekty v zmysle § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. Žalovaný v 2. rade uviedol, že všetku písomnú komunikáciu týkajúcu sa bytu a nedoplatkov na ňom zasielal na adresu mu známu, ktorú mal v evidencii, keďže jej zmenu mu nik neoznámil. Za nedôvodné hodnotil tvrdenia žalobcu o tom, že nemal vedomosť o existencii dlhu, o tom, že byt nemá vlastníka, a preto nemohol pristúpiť k realizácii záložného práva. V tejto súvislosti podotkol, že v období od smrti poručiťľa až do vyporiadania dedičstva právoplatným rozhodnutím súdu sú dedičia považovaní za spoluvlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva, pričom z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne.

6. Žalovaný v 3. rade žiadal žalobu zamietnuť pre nesplnenie procesných podmienok na jej podanie v zmysle § 21 ods. 2 a ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. Mal za to, že v danej veci nebola sporná existencia dlhu, ktorý vznikol pre neplatenie úhrad spojených s užívaním bytu, ani to, že o jeho výške mal žalobca vedomosť; mohol teda dražbe bytu zabrániť jeho dobrovoľnou úhradou. Konaním žalobcu, ktorý nehradil platby spojené s užívaním bytu pritom poškodzoval i ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov.

7. Súd prvej inštancie nariadil na prejednanie veci pojednávajúce na termín 18.05.2022, na ktorý predvolal riadne žalobcu, ako aj jeho v poradí 12.-teho zástupcu. Nevyhoveli pritom žalobcovej opakovanej žiadosti o odročenie súdneho pojednávania poukazujúc na to, že tejto vyhovel v dňoch 23.06.2021, 08.12.2021 a 02.02.2022 pre kolíziu záujmov medzi ním ako zastúpeným a jeho advokátmi, resp. Centrom právnej pomoci ako zástupcami. Konajúci súd nepovažoval za dôvodné, aby priebeh celého konania ovplyvňovali vyčkávania, či žalobcovi bude ustanovený advokát, ktorý naplní jeho očakávania, či už do zhody v právnych názoroch alebo do splnenia časového rozsahu prípravy zastupovania. Zohľadnil tiež požiadavku spravodlivej rovnováhy práv všetkých strán sporu, ako i právo na prerokovanie veci bez zbytočných preťahov.

8. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a nesporných skutkových tvrdení strán sporu ustálil, že poručiteľ D.. X. G. zomrel dňa 27.03.2014 bez zanechania závetu, pričom jeho zákonnými dedičmi sa stali žalobca a jeho brat a syn poručiťľa, X. G., narodený XX.XX.XXXX. Predmetom dedičského konania po poručiťľovi bol i byt, ktorého dražbu realizoval žalovaný v 1. rade ako dražobník, na návrh žalovaného v 2. rade ako navrhovateľa dražby. Dňa 18.12.2017, kedy sa uskutočnilo prvé kolo dobrovoľnej dražby, udelil licitátor príklep, vyhlásil dražbu za úspešne ukončenú s tým, že vydražiteľom nehnuteľnosti sa stal žalovaný v 3. rade.

9. Následne, ozrejmiac, že predmetom konania bolo určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bytu, súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 21 ods. 2 a ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. v spojení s § 77 ods. 1 a § 78 ods. 2 C.s.p., uviedol, že okruh strán určoval zákon č. 527/2002 Z.z., ktorý v § 21 ods. 4 stanovil, že konania sa musia nevyhnutne zúčastniť navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ, predchádzajúci vlastník a dotknutá osoba podľa § 21 ods. 2 citovaného zákona; ak niektorá z týchto označených osôb nevystupovala na strane žalobcu, musela byť označená na žalovanej strane, nakoľko išlo o nerozlučné spoločenstvo. V tejto súvislosti konajúci súd podotkol, že nerozlučné spoločenstvo vzniká z povahy veci vždy tam, kde sa rozhodnutie o veci musí vzťahovať na všetky subjekty tvoriace procesné spoločenstvo na jednej strane; v danej veci jej existencia bola vynútená hmotnoprávnou úpravou.

10. V nadväznosti na uvedené, zistiť, že brat žalobcu, X. G. sa ako zákonný dedič po poručiťľovi, a tým nositeľ rovnakých práv z titulu dedenia ako žalobca, nestal stranou sporu v zmysle § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z., konajúci súd konštatoval naplnenie zákonného dôvodu pre zamietnutie žaloby v zmysle § 78 ods. 2 C.s.p. Žalobcovi ako pánovi sporu nič nebránilo v tom, aby za účelom splnenia podmienky núteného spoločenstva, označil svojho brata ako žalovaného, pokiaľ tento z akéhokoľvek dôvodu nechcel vystupovať na strane žalobcu. Súd prvej inštancie považoval za bez právneho významu právny titul, na základe ktorého mal brat žalobcu vystupovať v konaní ako procesná strana, t.j. či v zmysle právneho názoru žalobcu ako dotknutá osoba, či ako predchádzajúci vlastník, čo by nekorešpondovalo s jeho právnym názorom. Pokiaľ išlo o podmienku účasti vydražiteľa v spore, tú považoval za splnenú právoplatnosťou uznesenia zo dňa 26.02.2019, č.k. 49C/63/2017-359.

11. V ďalšom konajúci súd uviedol, že pokiaľ sa žalobca domáhal určenia neplatnosti dražby bytu, išlo o žalobu v zmysle § 137 písm. d) C.s.p.; jej procesný predpoklad vyplýval z osobitného predpisu, ktorým ako už uviedol, bol zákon č. 527/2002 Z.z., a z neho vyplývali podmienky, za ktorých sa bolo možné domáhať neplatnosti dobrovoľnej dražby. V zmysle ustanovenia § 21 ods. 2 citovaného zákona sa môže v prípade porušenia ustanovení tohto zákona dovoľávať neplatnosti dražby osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach; jej právo zaniká, ak sa neuplatní do 3 mesiacov odo dňa udelenia príklepu. V danej veci nebolo podľa konajúceho súdu sporné, že dňa 18.12.2017 udelil licitátor príklep v dražbe, ktorej neplatnosti sa žalobca domáhal žalobou podanou dňa 24.11.2017, teda predčasne, čo bolo i dôvodom, pre ktorý nemohol označiť všetky subjekty, t.j. i vydražiteľa, za sporové strany; vydražiteľ totiž v čase podania žaloby nebol známy. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobcu, že dotknutá osoba môže podať žalobu o určenie neplatnosti žaloby i pred udelením príklepu licitátora, nakoľko v takom prípade, nemôže označiť za procesnú stranu vydražiteľa, ktorého výslovne uvádza ustanovenie § 22 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. za procesnú stranu; predmetné ustanovenie pritom presne vymedzuje subjekty, ktoré sa musia zúčastniť konania už pri podaní žaloby.

12. Vychádzajúc zo skutočnosti, že žalobca neoznačil svojho brata X. G. ako stranu sporu, a tak nesplnil podmienku účasti všetkých subjektov na konaní podľa § 78 ods. 1 a ods. 2 C.s.p., pričom súčasne nedodržiaval lehotu na podanie žaloby v zmysle § 22 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. v spojení s § 137

písm. d) C.s.p (predčasnosť), konajúci súd žalobu žalobcu zamietol; podotkol, že označenie strán sporu, ako i čas podania žaloby bol v plnej dispozícii žalobcu ako pána sporu. V dôsledku absencie uvedených predpokladov následne nemohol skúmať oprávnenosť podanej žaloby z hľadiska jej merita a preto ani vykonať žalobcom navrhované dôkazy, ktorými tento mienil preukazovať neplatnosť dobrovoľnej dražby.

13. Vo vzťahu k návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) C.s.p. a jeho požiadavke obrátiť sa na Ústavný súd Slovenskej republiky, a tak vyvolať začatie konania o súlade právnych predpisov, a to ustanovenia § 460 Občianskeho zákonníka s § 201, § 179 až § 186, § 204 ods. 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“) a § 100 ods. 1 vyhlášky ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné, krajské, Špeciálny súd a vojenské súdy, súd prvej inštancie konštatoval absenciu zákonných podmienok, v dôsledku čoho jeho návrh na prerušenie konania v súlade ustanovením § 162 ods. 3 C.s.p. zamietol (výrok IV.). Dal pritom do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 191/2014, podľa ktorého ustanovenie § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. (teraz § 162 ods. 1 písm. b) C.s.p.) nezakladá nárok strany sporu, aby sa všeobecný súd vždy stotožnil s jej názorom, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou SR, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Rozhodujúce je, či všeobecný súd sám dospeje k záveru o možnom nesúlade.

14. Súd prvej inštancie vyhodnotil ako bezpredmetné i návrhy žalobcu (podanie zo dňa 21.03.2020) na prerušenie konania do doby právoplatného rozhodnutia v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 50C/36/2017 (vo veci určenia, že zákonné záložné právo na byt nevzniklo) a do doby právoplatného rozhodnutia o zastavení konania voči žalobcovi, vystupujúcemu v procesnom postavení žalovaného v 4. rade v konaní Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 14C/6/2018 (o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby) z dôvodu, že v čase rozhodovania bolo konanie vedené pod sp. zn. 50C/36/2017 právoplatne skončené (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 7Co/189/2019), pričom v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/6/2018, Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 9Co/104/2019, zrušil uznesenie zo dňa 04.04.2019, č.k. 14C/6/2018-289, ktorým okresný súd konanie voči žalovanému v 4. rade zastavil. V týchto konaniach súdy pritom ani neriešili otázku, ktorá by bola významná pre rozhodnutie v danej veci; výsledok daných konaní by teda nemal vplyv na rozhodnutie vo veci.

15. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1, ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a článkom 4 C.s.p. a procesne úspešnému žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovanému v 3. rade, ktorý bol rovnako procesne úspešný, tento nárok nepriznal, keďže žalovaný v 3. rade o priznanie náhrady trov konania nežiadal.

16. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, podľa obsahu do výroku, ktorým zamietol žalobu, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a) až d), f) a h) C.s.p. V rámci opisu skutkového stavu podotkol, že potom ako sa ako potenciálny dedič porúčiteľa D.. X. G., figurujúceho na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie X., ako vlastníka bytu, dozvedel o začatí výkonu záložného práva požiadal konajúci súd o určenie neplatnosti dražby, a to vo vzťahu k žalovaným v 1. a v 2. rade; podaním zo dňa 12.01.2018 žalobu rozšíril v súlade s ustanovením § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. o žalovaného v 3. rade ako vydražiteľa. Nakoľko jeho brat a druhý potenciálny dedič podal na totožnom súde vlastnú žalobu, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti dražby, konanie o ktorej je vedené pod sp. zn. 14C/6/2018, navrhol konajúcemu súdu spojenie týchto vecí. Ten však jeho návrhy buď zamietol alebo odignoroval, tak ako bez jeho povšimnutia ostal i jeho návrh na ustanovenie procesného opatrovníka pre predchádzajúceho vlastníka bytu, nebohého D.. X. G., ktorý mal byť podľa neho rovnako stranou sporu.

17. Žalobca nesúhlasil so zamietnutím žaloby pre absenciu dvoch podmienok stanovených v § 21 ods. 2 a ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. Stotožnil sa s tým, že do okruhu strán v predmetnom spore nepochybne patril navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ, rovnako ako i on ako osoba dotknutá podľa § 21 ods. 2 citovaného zákona. Predmetné ustanovenie pritom na podanie žaloby oprávňuje len dotknutú osobu (v jednotnom čísle), nezmieňujúc sa o všetkých dotknutých osobách ako o nútenom spoločenstve, čo podľa jeho mienky vyplývalo z toho, že zákonodarca umožnil každej jednej osobe dotknutej na jej právach, aby samostatne požiadala o určenie neplatnosti dražby z pre ňu vlastných dôvodov; tým dochádza k

naplneniu základného ústavného a ľudského práva na súdnu ochranu, t.j. aby sa osoba, ktorá tvrdí, že jej práva boli vykonaním dobrovoľnej dražby dotknuté, mohla domôcť súdnej ochrany. V takej situácii je potom na zvážení konkrétneho súdu, či dve alebo viac žalôb dotknutých osôb o určenie totožnej skutočnosti, t.j. neplatnosti dražby, spojí na spoločné konanie. Napokon, súdna prax požaduje, aby stranou v spore o neplatnosť dražby boli len spoluvlastníci predmetu dražby, nie však všetky dotknuté osoby. Na uvedenom základe považoval žalobca za právne významné, z akého právneho titulu by jeho brat vystupoval ako strana sporu v prebiehajúcom konaní, najmä pokiaľ podal vlastnú žalobu o určenie neplatnosti dražby; súdu prvej inštancie pritom nič nebránilo v tom, aby obe konania spojil. Konajúci súd však jeho návrh na spojenie vecí odmietol dôvodiť tým, že obaja potenciálni dedičia majú postavenie predchádzajúcich spoluvlastníkov v zmysle § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z., s ktorým názorom sa žalobca nestotožnil. Podľa neho to, či on alebo jeho brat je alebo bude dedičom bytu je predmetom konania o dedičstve, v ktorom musí byť o tejto otázke i právoplatne rozhodnuté. V čase konania dražby mali spolu s bratom k bytu len právo obvyklého hospodárenia, nakoľko vlastnícke právo prináležalo naďalej poručiťovi. Keďže údaje zapísané na liste vlastníctva sú v zmysle § 70 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností záväzné, kým sa nepreukáže opak, mal z nich konajúci súd vychádzať a za predchádzajúceho vlastníka bytu považovať tú istú osobu evidovanú v katastri nehnuteľností, ako i označenú vo všetkých listinách vzťahujúcich sa k dražbe, t.j. poručiťovi. V situácii, keď predchádzajúci vlastník bytu stratil spôsobilosť konať pred súdom, mal konajúci súd postupom podľa § 69 C.s.p. ex offio ustanoviť zomretému procesného opatrovníka, na čo ho napokon žalobca i písomne upozornil. Súd prvej inštancie však na túto povinnosť rezignoval a žalobu zamietol. Napokon, žalobca podotkol, že dedičské konanie po poručiťovi nie je právoplatne skončené, pričom v tomto spore sa nerieši otázka určenia osoby predchádzajúceho vlastníka predmetu dražby.

18. Žalobca okrajovo vytkol, že v dedičskom konaní mal súd, resp. súdny komisár s ohľadom na ustanovenie § 179 C.m.p. z úradnej povinnosti zabezpečiť poručiťov byt a zastaviť jeho dražbu, a to hneď ako si žalovaný v 2. rade prihlásil pohľadávku súvisiacu s bytom do dedičského konania. Mimosúdny vymáhaním pohľadávky žalovaného v 2. rade sa tento dopustil spáchania trestného činu zasahovania do nezávislosti súdu v zmysle § 342 ods. 1 Trestného zákona.

19. Pokiaľ išlo o lehotu na podanie žaloby, ktorej nesplnenie bolo podľa konajúceho súdu v poradí ďalším dôvodom zamietnutia žaloby, žalobca poukazom na § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. zdôraznil, že zákonodarca v ňom stanovil, kedy právo na podanie žaloby zaniká, a nie kedy osobe dotknutej vzniká právo domáhať sa súdnej ochrany. Nesúhlasil s tvrdením, že jeho právo dovoľávať sa neplatnosti dražby bytu vzniklo až udelením príklepu na dražbe, keďže ešte predtým mu bolo známe, že neexistuje platná záložná zmluva alebo že boli porušené ustanovenia zákona č. 527/2002 Z.z.; opomenutie alebo porušenie povinnosti dražobníka alebo navrhovateľa dražby vykonať určité penzum právnych úkonov musí diskvalifikovať nielen samotný príklep, ale celú dobrovoľnú dražbu. V danej veci mu bolo pred udelením príklepu licitátora zjavné, že vlastník predmetu dražbu zomrel, nemôže samostatne konať, má za neho konať zákonný zástupca, ktorým bol súd a súdny komisár, a všetky právne úkony žalovaných v 1. a v 2. rade uskutočnené voči mŕtvemu sa preto z tohto dôvodu musia považovať za absolútne neplatné. Žalobca ako strana súdneho konania bol teda dotknutý na svojich právach už v danom čase a bol preto oprávnený domáhať sa súdnej ochrany. Žalobca v tejto súvislosti dal do pozornosti, že 24 dní po udelení príklepu licitátora na dražbe rozšíril podaním zo dňa 12.01.2018 žalobu a označil za stranu sporu aj vydražiteľa, čím naplnil zákonnú požiadavku dovoľávať sa neplatnosti dražby až po udelení príklepu. Na uvedenom základe súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

20. A napokon, súčasťou odvolania žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo i odvolanie proti uzneseniu konajúceho súdu zo dňa 20.02.2019, č.k. 49C/63/2017-381, ktorým mu uložil poriadkovú pokutu 100 eur; proti tomuto uzneseniu nemohol žalobca podať odvolanie počas konania, považujúc uvedené za porušenie článku 13 a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Konajúci súd nemal žiadne „porozumenie, aké povinnosti slovenským sudcom vyplývajú zo všeobecne záväzných právnych predpisov na zabezpečenie majetku zosnulého počas mimosporových súdnych konaní o dedičstve, pričom na miesto platných právnych predpisov plagizuje súdnu prax a názory iných z čias totality, ako napríklad ten publikovaný v Zbierke rozhodnutí pod R 42/1974, kde sa píše, že o byt poručiťovi sú povinní sa po jeho smrti postarať všetci potenciálni dedičia spoločne a nerozdielne“. Za nehorázne žalobca označil, aby konanie o žalobe o neplatnosť dražby bytu zosnulého vlastníka, pri ktorej jej navrhovateľ a dražobník nesporne vykonali všetky právne úkony voči mŕtvej osobe a tento byt ukradli, trvalo 4 a pol roka a konajúci súd žalobu napokon zamietol z tých dôvodov, ako uviedol

v odôvodnení napadnutého rozsudku. Na uvedenom základe žalobca navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie; napadnuté uznesenie o uložení poriadkovej pokuty zrušiť.

21. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zotrval na argumentácii o predčasnosti podania žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Ustanovenie § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. podľa neho určuje začiatok lehoty na jej podanie momentom udelenia príklepu licitátora, a preto ani neplatnosť dražby nemožno určiť pro futuro; bolo by nelogické, aby žalobca namietal neplatnosť právneho úkonu, ktorý sa v čase podania žaloby ešte ani neuskutočnil. V tejto súvislosti žalovaný v 1. rade poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.10.2018, sp. zn. 6Cdo 60/2017. Podľa jeho mienky žalobca pre úspech v spore v žalobe neoznačil všetky subjekty vymedzené ustanovením § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z.; tieto pritom predstavujú nútené spoločenstvo v zmysle § 78 ods. 1 C.s.p., ktorého nedostatok vedie k zamietnutiu žaloby. Za nedôvodné potom považoval tvrdenia žalobcu o možnosti podania žaloby každou z dotknutých osôb, keď stranami sporu musia byť i predchádzajúci vlastníci a dotknutá osoba. Žalobca mal podľa jeho mienky v konaní postupovať tak, aby subjekt tvoriaci nútené spoločenstvo pristúpil do konania v zákonom stanovenej trojmesačnej prekluzívnej lehote; pripustením žalobcových tvrdení by sa totiž zasiahlo do princípu právnej istoty, keďže súd by rozhodoval o určení neplatnosti právneho úkonu v dvoch alebo viacerých konaniach. Ak by sa aj každá z dotknutých osôb rozhodla podať samostatnú žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, súd by v zmysle § 159 C.s.p. musel zastaviť konanie začaté neskôr.

22. V ďalšom bol žalovaný v 1. rade toho názoru, že žalobca v odvolaní nepoukázal na konkrétne ustanovenie zákona č. 527/2002 Z.z., ktoré mal pri výkone svojej činnosti porušiť, keď v tomto smere uvádzal len svoje domnienky a subjektívne názory. Zdôraznil, že žiadne zákonné ustanovenie mu neprikazuje upustiť od dobrovoľnej dražby z dôvodu prebiehajúceho dedičského konania k predmetu dražby, keď takú povinnosť má len v taxatívne vymedzených prípadoch (§ 19 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z.). Žalovaný v 1. rade, nepovažujúc za potrebné sa vyjadriť k ostatnej odvolacej argumentácii žalobcu, navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

23. Žalovaný v 2. rade sa vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku. Podľa neho žalobcove odvolanie trpelo zásadnou formálnou vadou, nakoľko v ňom absentovali odvolacie dôvody, keďže tieto žalobca len vymenoval, ale skutkovo nevymedzil, predložiac súčasne vlastný výklad konajúcim súdom aplikovaných ustanovení zákona č. 527/2002 Z.z. Podľa mienky žalovaného v 2. rade napadnutý rozsudok vychádzal z riadne zisteného skutkového stavu, ktorý konajúci súd uviedol vyčerpávajúco v jeho odôvodnení; jeho závery považoval za vecne správne.

24. Žalovaný v 2. rade ďalej uviedol, že žalobca sa počas celého konania snažil navodiť dojem, že jeho žaloba predstavovala v skutočnosti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, s čím sa nestotožnil; žalobca totiž od počiatku vedel, čo predstavuje predmet konania. Naviac, v takom prípade mu nebolo zrejmé, prečo by sa v rámci petitu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal vyslovenia neplatnosti dražby bytu. Žalobca nespĺnil ani podmienku účasti všetkých subjektov na konaní podľa § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z.; tieto osoby musia byť označené za stranu sporu už pri podaní žaloby; súčasne nešpecifikoval konkrétne povinnosti, ktoré mal ako navrhovateľ dražby porušiť, a ich existenciu nepreukázal.

25. Žalovaný v 3. rade považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné, nespôsobilé zmeniť vyhlásené súdne rozhodnutie. Podľa neho dospel súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým a právnym záverom a tieto presvedčivým spôsobom odôvodnil. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

26. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku (a v súvisiacich výrokoch o náhrade trov konania), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 30.04.2024 (§ 378 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.).

27. Z obsahu žaloby, v znení i jej zmeny, pripustenej uznesením konajúceho súdu zo dňa 03.04.2019, č.k. 49C/63/2017-422, je zrejmé, že žalobca sa domáhal vyslovenia neplatnosti dobrovoľnej dražby bytu,

ktorá sa konala dňa 18.12.2017 z dôvodov v nej špecifikovaných. Možno súhlasiť s názorom konajúceho súdu, že ide nepochybne o žalobu v zmysle § 137 písm. d) C.s.p. vo väzbe na § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z., pre úspešnosť ktorej sa vyžaduje nielen jej podanie v zákonom stanovenej prekluzívnej trojmesačnej lehote, ale aj jej uplatnenie voči všetkým subjektom definovaným v § 21 ods. 4 citovaného zákona. Súdna judikatúra v tomto smere jednoznačne dovodila, že konania o určenie neplatnosti verejnej dobrovoľnej dražby podľa zákona č. 527/2002 Z.z. sa musia z hľadiska vecnej legitímácie zúčastniť (buď na strane žalobcov alebo žalovaných) navrhovateľ dražby, predchádzajúci vlastník predmetu dražby, dražobník a vydražiteľ, lebo ide o ich nerozlučné (podľa C.s.p. nútené) spoločenstvo (k tomu rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 272/2007); ak niektorá z osôb označených za stranu sporu nevystupuje na strane žalobcu, a teda nie je jedným zo žalobcov, musí vystupovať na žalovanej strane (k tomu rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo 66/2008).

28. Vychádzajúc z vyššie uvedeného sa súd prvej inštancie pred vecným preskúmaním oprávnenosti žalobcovej žaloby správne zameril na zistenie, či sa sporu zúčastnili všetci tí, ktorých zákon č. 527/2002 Z.z. na túto účasť povoláva, nakoľko v ich prípade ide o nerozlučné, resp. nútené spoločenstvo v zmysle § 78 ods. 1 C.s.p. Zistiť, že žalobca smeroval žalobu voči dražobníkovi (žalovaný v 1. rade), navrhovateľovi dražby (žalovaný v 2. rade) a po rozšírení žaloby i voči vydražiteľovi (žalovaný v 3. rade), avšak za stranu sporu neoznačil i svojho brata, ktorý, tým, že nevystupoval spolu s ním na žalujúcej strane, musel figurovať na strane žalovanej, správne konštatoval, že žalobca predmetnou žalobou neuplatnil právo voči všetkým nerozlučným, resp. núteným spoločníkom a z tohto dôvodu nepochybil, keď v súlade s § 78 ods. 2 C.s.p. jeho žalobu zamietol.

29. Možno sa plne stotožniť i s názorom konajúceho súdu, že žalobcov brat mohol vystupovať v spore spolu s ním ako osoba dotknutá na právach alebo ak takú vôľu nemal, ako predchádzajúci spoluvlastník bytu. Prijatý názor má totiž základ v ustálenej súdnej judikatúre, podľa ktorej sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa, pričom v čase od jeho smrti až do prejednania dedičstva majú dedičia k tomuto dedičstvu postavenie podielových spoluvlastníkov, so všetkými prislúchajúcimi právami a povinnosťami (k tomu rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo 157/2012). Na uvedenom základe, keď dedičské konanie po nebohom D.. X. G. nebolo v čase rozhodovania konajúceho súdu právoplatne skončené (ktorá okolnosť nebola sporná), bolo možné považovať žalobcu a jeho brata X. G. za spoluvlastníkov draženého bytu a z tohto titulu za subjekty povinné zúčastniť sa konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Je tomu tak z dôvodu, že v tomto konaní má byť otázka platnosti/neplatnosti dražby vyriešená záväzným spôsobom voči všetkým, ktorých práv a povinností sa výsledok dražby týka. Na tento záver pritom nemali vplyv žalobcom uvádzané údaje o vlastníkovi bytu, nachádzajúce sa v oznámení o dražbe, príp. v zápisnici o nej, ktorým neprináležala nijaká záväznosť, a napokon ani údaj vyplývajúci z výpisu z listu vlastníctva č. 2467, katastrálne územie X., podľa ktorého ako vlastník bytu naďalej figuroval nebohý otec žalobcu, keďže na tomto sa súčasne nachádzala poznámka o prebiehajúcom dedičskom konaní po poručiteľovi - P 2168/17, a teda informácia o tom, že predmetné údaje sú dotknuté zmenou. V nadväznosti na to, pokiaľ žalobca, v mylnom presvedčení, že ako strana sporu mal vystupovať i jeho nebohý otec, konajúcemu súdu vytýkal, že tomuto neustanovil procesného opatrovníka v zmysle § 69 C.s.p., resp. že jeho návrh odignoroval, odvolací súd udáva, že jeho argumentácii nemohol priznať úspech. Súd totiž v konaní posudzuje a rozhoduje len o takých procesných návrhoch, ktoré majú relevanciu k predmetu sporu a/alebo procesným stranám. Súd prvej inštancie preto nijako nepochybil, keď nerozhodol o návrhu žalobcu, nakoľko procesného opatrovníka možno ustanoviť len sporovej strane (ktorou poručiteľ nebol) disponujúcej právnou subjektivitou, a to len za splnenia zákonom stanovených podmienok.

30. Odvolací súd ďalej udáva, že žalobca si bol vedomý skutočnosti, že predpokladom úspechu v danom spore, je okrem iného i označenie všetkých subjektov definovaných v § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z., t.j. mal vedomosť o nevyhnutnej účasti zákonom jasne určených subjektov na konaní (tzv. nerozlučné spoločenstvo); hodno podotknúť, že taký názor zaujal už Krajský súd v Bratislave v uznesení zo dňa 22.05.2020, č.k. 9Co/104/2019 - 335, s ktorým žalobca polemizoval v podaní zo dňa 30.04.2021 (č.l. 876 a nasl.). Vedomý si tejto skutočnosti sa žalobca snažil nedostatok v okruhu spoločníkov „zhojiť“ podaním návrhu na spojenie vecí, a to prebiehajúceho konania s konaním vedeným na bývalom Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 14C/6/2018; predmetom označeného súdneho konania pritom bola žaloba jeho brata X. G. (ako žalobcu) proti žalovaným v 1. až v 3. rade a proti nemu samotnému (v procesnom postavení žalovaného v 4. rade), s totožným obsahom, t.j. o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bytu. Súd prvej inštancie o tomto procesnom návrhu žalobcu rozhodol

uznesením zo dňa 06.02.2019, č.k. 49C/63/2017-359, tak, že ho zamietol, dôvodiac tým, že predmetné spory sa na spojenie nehodia, keďže síce majú zhodný predmet konania, avšak vystupujú v nich rôzne strany v rôznych procesných postaveniach. Nevyhovením žalobcovmu návrhu na spojenie vecí konajúci súd žalobcovi nijakým spôsobom nezumožnil uplatňovať procesné práva v takej miere, ktorá by viedla k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Žalobca, majúci vedomosť o nedostatku v okruhu subjektov zúčastňujúcich sa konania, ako i o zamietnutí jeho návrhu na spojenie vecí, mal priestor túto vadu odstrániť podaním procesného návrhu na vstup jeho brata do konania na žalovanej strane (ako predchádzajúceho spoluvlastníka bytu).

31. Treba uviesť, že určenie okruhu strán sporu vychádza z dispozičného princípu civilného procesu. Žalobca disponoval konaním a jeho predmetom a označením seba za subjekt, ktorý podal žalobu, vyjadril vôľu vystupovať ako žalujúca strana; zároveň označil subjekty na strane žalovaných, a to dražobníka (žalovaný v 1. rade), navrhovateľa dražby (žalovaný v 2. rade) a vydražiteľa (žalovaný v 3. rade). Vzhľadom k tomu, že z dispozičného princípu vyplýva i zodpovednosť žalobcu za stanovenie okruhu procesných strán sporového konania, pokiaľ neoznačil za procesnú stranu i svojho brata X. G. (na strane žalovanej), nepochybne nedal zadosť zákonom stanovenej podmienke okruhu subjektov, ktoré sa musia pod následkom zamietnutia žaloby (§ 78 ods. 2 C.s.p.) zúčastniť sporu. Žalobca, v konaní právne zastúpený, mal pritom niekoľko príležitostí rozšíriť okruh strán sporu tak, aby tento bol súladný s požiadavkou zákona, k čomu však nepristúpil (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 168/2018, v spojení s uznesením Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 160/2020); musel potom niesť nevyhnutý dôsledok svojho postupu spočívajúci v zamietnutí jeho žaloby.

32. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal i nesprávnosť záveru konajúceho súdu ohľadne nedodržania lehoty na podanie žaloby v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z., odvolací súd udáva, že jeho argumentácii bolo potrebné priznať úspech.

33. Možno súhlasiť s tým, že v čase podania žaloby (dňa 24.11.2017), ktorou sa žalobca dovoľával neplatnosti dražby bytu a ktorú nepochybne smeroval len proti žalovaným v 1. a v 2. rade, dobrovoľná dražba bytu ešte neprebehla; táto sa uskutočnila až dňa 18.12.2017. Z obsahu súdneho spisu však vyplýva, že žalobca podaním zo dňa 11.01.2018 (č.l. 125 v spojení s č.l. 149) označil ako stranu sporu žalovaného v 3. rade, uvádzajúc skutkové tvrdenia o dražbe uskutočnenej dňa 18.12.2017, ako i dôvody, pre ktoré sa domnieval, že boli porušené ustanovenia zákona č. 527/2002 Z.z.; podaním zo dňa 03.01.2019 (č.l. 287) pritom upravil i znenie žalobného petitu tak, aby tento splnil požiadavku určitosti a vykonateľnosti. Z uvedeného podľa mienky odvolacieho súdu vyplýva, že i keď žalobca adresoval konajúcemu súdu žalobu a žiadal v nej určiť neplatnosť dražby bytu pred termínom jej uskutočnenia, následnými podaniami uskutočnenými v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote, ktorá uplynula dňa 18.03.2018, túto doplnil tak, aby z nej bolo nepochybné, že predmetom konania bolo vyhlásenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bytu uskutočnenej dňa 18.12.2018 z ním špecifikovaných dôvodov. Súdna judikatúra sa pritom ustálila na závere, že pre riadne uplatnenie práva podať žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby sa nevyžaduje, aby v stanovenej lehote bola žaloba podaná spoločne proti všetkým nerozlučným spoločníkom alebo aby v stanovenej lehote bola aspoň rozšírená na všetkých žalovaných - nerozlučných spoločníkov (k tomu rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 272/2007). Pokiaľ žalobca v prekluzívnej lehote inicioval konanie o neplatnosť dražby, mohol následne nielen rozšíriť okruh strán sporu, napr. o ďalších žalovaných, ale i poukazovať na ďalšie skutkové okolnosti spôsobilé založiť iný, ako v žalobe pôvodne uplatnený dôvod neplatnosti dražby (k tomu rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 220/2018). Na uvedenom základe je preto odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, toho názoru, že žalobca splnil predpoklad podania žaloby v rámci lehoty stanovenej v § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. Zároveň však dodáva, že nesprávne právne posúdenie (ne)dodržania lehoty na podanie žaloby v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nemalo vplyv na vecnú správnosť zamietajúceho výroku rozsudku súdu prvej inštancie; súd prvej inštancie totiž žalobu zamietol i pre nedostatok v okruhu subjektov účastných sporu, ktorý záver považoval odvolací súd za správny.

34. S poukazom na vyššie uvedené a jeho sumarizáciou má odvolací súd za to, že pokiaľ v prebiehajúcom konaní nevystupoval brat žalobcu ako jedna zo strán sporu, či už ako dotknutá osoba a/alebo predchádzajúci podielový spoluvlastník nehnuteľnosti, a teda osoba, ktorej účasť na konaní je v zmysle ustanovenia § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. pre úspech v spore nevyhnutná, súd prvej inštancie postupoval správne, keď za súčasnej aplikácie ustanovenia § 78 ods. 2 C.s.p. žalobu

žalobcu zamietol. Na uvedenom základe preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a v súvisiacich výrokoch o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

35. Žalobca podal odvolanie i proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 20.02.2019, č.k. 49C/63/2017-381, ktorým mu uložil poriadkovú pokutu v sume 100 eur. Pred vecným preskúmaním opodstatnenosti jeho opravného prostriedku sa odvolací súd zaoberal skúmaním splnenia podmienok jeho prípustnosti.

36. Podľa § 357 C.s.p. odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia, p) postúpení právomoci do cudziny.

37. Podľa § 386 písm. c) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

38. Civilný sporový poriadok pripúšťa odvolanie proti uzneseniu len v prípadoch taxatívne vymedzených v ustanovení § 357 C.s.p., pričom uznesenie o uložení poriadkovej pokuty medzi uznesenia, proti ktorým je odvolanie prípustné, nepatrí. Je tomu tak z dôvodu, že poriadková pokuta je procesnou sankciou, ktorou je možné vynútiť si splnenie tých procesných povinností, ktoré napriek tomu, že došlo k ich účinnému uloženiu, splnené neboli. Ide o rozhodnutie s procesnoprávnymi dôsledkami len pre určité štádium civilného sporového konania; nestáva sa teda samo osebe predmetom konania, keďže nejde o rozhodnutie vo veci samej, ktoré by do práv a povinností strán sporu zasahovalo konečným spôsobom. Je preto plne akceptovateľné a v súlade s princípmi materiálneho právneho štátu, že i samotný zákonodarca vylúčil toto procesné rozhodnutie z preskúmania nadriadeným súdom (k tomu rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 389/2017).

39. S poukazom na vyššie uvedené, majú za to, že žalobca napadol odvolaním uznesenie súdu prvej inštancie o uložení poriadkovej pokuty, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, odvolací súd jeho odvolanie podľa § 386 písm. c) C.s.p. odmietol, bez toho, aby sa zaoberal jeho vecnou stránkou. Napokon, hodno uviesť, že žalobca nedodrжал ani lehotu na podanie odvolania proti predmetnému uzneseniu, keď toto podal evidentne po uplynutí zákonom stanovenej 15- dňovej lehoty na jeho podanie, t.j. oneskorene (uznesenie doručené dňa 22.03.2019 (č.l. 418), žalobca podal odvolanie dňa 16.08.2022).

40. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému v 1.rade a žalovanému v 2. rade, ktorí mali v odvolacom konaní úspech, priznal proti žalobcovi, ktorý úspech nemal, plný nárok na ich náhradu. Vzhľadom na to, že z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovanému v 3. rade, ktorý mal rovnako v odvolacom konaní úspech, žiadne trov nevznikli, odvolací súd mu nárok na ich náhradu voči žalobcovi nepriznal.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).